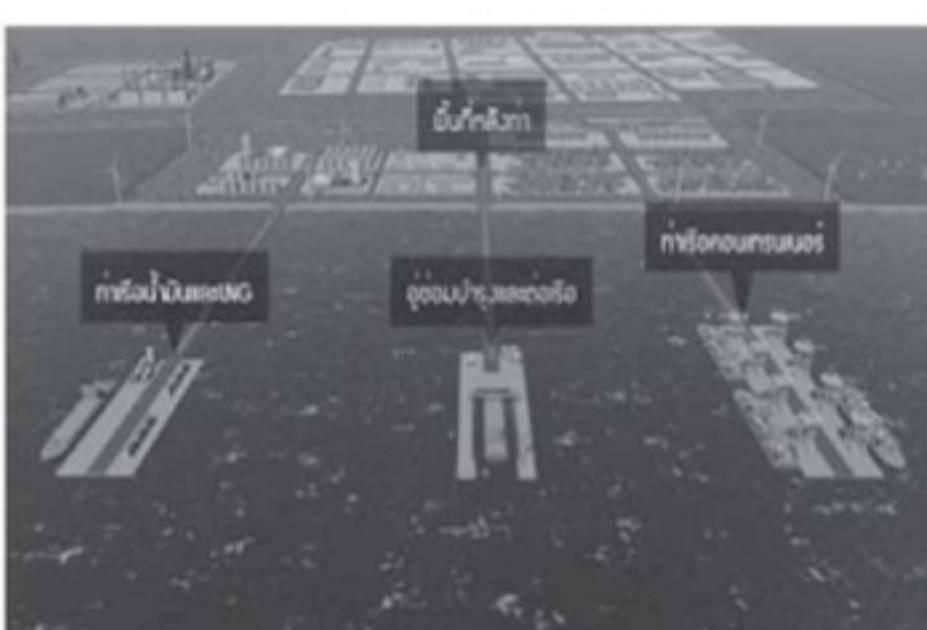

“หมอสุภัทร”เสนอ3เรื่องให้สังคมช่วยกันคิด จากEECถึง“จะนะเมืองอุตสาหกรรมหนัก”

รายงาน

โดย... ศูนย์ข่าวหาดใหญ่

นพ.สุภัทร ฮาสุวรรณกิจ (ซ้าย)

หลังจากที่คณะรัฐมนตรี (ครม.) ที่มี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและยังเป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ในขณะนั้นนั่งหัวโต๊ะมีมติเมื่อวันที่ 7 พ.ค.2562 อนุมัติ “โครงการเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” สำหรับพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเพิ่มเติมให้เป็น “เมืองต้นแบบที่ 4” โดยให้นำพื้นที่ อ.จะนะ และอำเภอใกล้เคียง เช่น อ.นาทวี อ.เทพา อ.สะบ้าย้อย จ.สงขลา รวมเลยไปถึงพื้นที่บางส่วนของ จ.ปัตตานี พัฒนาเป็น “เมืองต้นแบบอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต” ตามที่ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) เสนอ

จากนั้นหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาคประชาสังคม ภาคประชาชน และโดยเฉพาะคนในพื้นที่ต่างก็แสดงความคิดเห็นกันอย่างคึกคัก โดยมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย อันมากด้วยเหตุผลอย่างหลากหลาย

หนึ่งในนั้นคือ นพ.สุภัทร ฮาสุวรรณกิจ ผอ.โรงพยาบาลจะนะ อ.จะนะ จ.สงขลา ซึ่งไม่เห็นด้วยกับโครงการนี้ ที่ผ่านมาก็แสดงความคิดเห็นหลายครั้งผ่านช่องทางต่างๆ โดยมีการพยายามยกเหตุผลให้ทุกฝ่ายได้ร่วมกันพิจารณาว่า แท้จริงแล้วโครงการนี้ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ของ อ.จะนะและใกล้เคียงอย่างไรบ้าง

ทั้งนี้ภายใต้แผนที่ ศอ.บต.ต้องการผลักดันให้เกิด “โครงการจะนะเมืองต้นแบบอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต” อันจะมีทั้งการปลูก “โครงการท่าเรือน้ำลึกสงขลาแห่งที่ 2” รวมถึงท่าเรือและอู่ต่อเรือ และ “โรงไฟฟ้าขนาดใหญ่” ขึ้นมาอีกครั้ง พร้อมๆ เชื้อเชิญให้เงินเข้ามาตั้ง “โรงงานอุตสาหกรรมหนัก” อย่างหลากหลาย อาทิ การผลิตที่เกี่ยวข้องกับระบบรถไฟความเร็วสูง และเชื่อกันว่าจะเป็นแม่เหล็กดึงดูดให้เกิด “นิคมอุตสาหกรรม” ต่างๆ ตามมาอย่างขนาดใหญ่พื้นที่หลายหมื่นไร่

ล่าสุด นพ.สุภัทรได้นำเสนอถึงเรื่องราวของ “จะนะเมืองอุตสาหกรรมหนัก” ไว้ในเพจ “นพ.สุภัทร ฮาสุวรรณกิจ” ถึง 3 ตอน ทั้งเรียกร้องให้ “มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง” ใน จ.สงขลาช่วยกันศึกษาอย่างเป็นระบบถึงความเหมาะสมของโครงการนี้ เรื่องราวความสำคัญขอ “สันทรายชายหาด

แห่งหาดสวนกง” พื้นที่ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกสงขลาแห่งที่ 2 และข้อคิดจาก “ผอ.โรงพยาบาลแหลมฉบัง” ที่ยกตัวอย่างความเปลี่ยนแปลงของแหลมฉบังจากอ่าวที่มีความอุดมสมบูรณ์สู่พื้นที่อุตสาหกรรม

“นิคมอุตสาหกรรมจะนะ” คนหาดใหญ่-สงขลากระหอบไหม มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งในสงขลาช่วยศึกษาด้วย!

ตามแผนของ ศอ.บต.ภายใต้ความเห็นชอบของรัฐบาลที่อนุมัติแผน 5 ปี ระหว่างปี 2562-2566 ให้ อ.จะนะ จ.สงขลา เป็น “เมืองอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต” ประกอบด้วย ท่าเรือน้ำลึกสงขลาแห่งที่ 2 โรงไฟฟ้าขนาดราว 2,800 เมกะวัตต์ และนิคมอุตสาหกรรมหนักเนื้อที่ 10,000 ไร่ในเมืองต้น ประกอบเข้ากับอุตสาหกรรมหนักที่มีอยู่แล้วคือโรงแยกก๊าซไทย-มาเลเซีย และโรงไฟฟ้าจะนะเดิม

คำถามสำคัญคือ จะนะเป็นเมืองอุตสาหกรรมหนักแล้ว ผลกระทบจะมาถึงเมืองหาดใหญ่และสงขลาไหม และแค่ไหน จะทำให้ จ.สงขลาเปลี่ยนภูมิทัศน์และระบบความสมดุลทางเศรษฐกิจที่ปัจจุบันพึ่งพาเศรษฐกิจ 3 ขาคือ เกษตร อุตสาหกรรม และการบริการ/ท่องเที่ยวไหม สงขลาควรมีทิศทางเป็นอย่างไร

ในอดีตเวลาทำ EHIA เจ้าของโครงการก็มักจะขีดวงมลพิษที่รัศมี 5 กิโลเมตร และศึกษาที่ละโรงงานๆ ไป ซึ่งก็มักจะผ่านทุกโรงงาน แต่ผลกระทบโดยภาพรวมนั้นมักไม่มีการประเมิน รอให้ประชาชนประเมินเองเวลามีกินมีเสียง มีน้ำเสีย มีไฟไหม้ หรือการระเบิดแบบที่เกิดขึ้นที่ จ.ระยอง

ผมเองอยากให้มหาวิทยาลัยใน จ.สงขลาที่มีถึง 5 แห่งคือ ม.สงขลานครินทร์ ม.ทักษิณ ม.ราชภัฏสงขลา

ม.ราชชมงคลศรีวิชัย และ ม.หาดใหญ่ (ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน) ร่วมกันทำการศึกษาอย่างเป็นระบบ จะได้ใช้วิชาการมาแนะนำการตัดสินใจใช้อำนาจนิยมนำของรัฐบาลและ คอ.บต.

หากไม่กระทบสิ่งแวดล้อมหรือวิถีชีวิต หรือหากกระทบเพียงเล็กน้อยและมีกลไกการบรรเทาผลกระทบที่คนสงขลาและชาวบ้านยอมรับได้ คนสงขลาต้องการเป็นจังหวัดอุตสาหกรรมหนัก การเปลี่ยนสงขลาเป็นระยองและมาบตาพุดก็มีความชอบธรรม

อำนาจนิยมนักไม่ชอบงานวิชาการและการมีส่วนร่วมของประชาชน มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งใน จ.สงขลา คือความหวังของคนสงขลาที่อยากจะเห็นมหาวิทยาลัยรับใช้สังคมอย่างแท้จริงครับ

(ขอบคุณภาพสวยชัดเจนเรื่องทิศทางลมและน้ำจากคุณหมอส้มชาย แซ่ก๊ อติต ผอ.โรงพยาบาลเทพาครับ)

นี่คือแสงสวยแสงสุดท้ายแห่ง "สันทรายหาดสวนกง" ที่ผมนั่งคุยอยู่ที่นั่น คือ "สันทรายชายหาดแห่ง

หาดสวนกง" อ.จะนะ มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น หย้าที่นั่นจะเป็นชนิดเฉพาะคือเป็นหย้าที่สันติดกับผืนทราย รากแน่นยึดทรายไว้ไม่ให้ถูกลมหรือฝนกัดเซาะได้ อยู่อย่างสมดุลมายาวนาน เป็นสันทรายธรรมชาติริมทะเลแห่งสุดท้ายของ จ.สงขลา

ที่นั่นเองที่จะก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกสงขลาแห่งที่ 2 ที่ซึ่งชาวบ้านจะนะต่างกังขา ที่นั่นเป็นทะเลน้ำตื้น ความลาดเอียงต่ำ กรมเจ้าท่าบอกว่าจะให้เรือที่กินน้ำลึก 12 เมตร 14 เมตรมาเทียบท่า จะเป็นไปได้อย่างไร ออกจากฝั่งไป 3 กิโลเมตร น้ำเพิ่งลึกเพียง 8 เมตรเท่านั้น คำถามนี้ไม่มีคำตอบจากหน่วยงานใด

ผมว่าโลกกำลังสับสน เรายอมให้ไค่คั่นไม้ใหญ่เพื่อสร้างถนน เรายอมให้ทำลายป่าต้นน้ำเพื่อสร้างเขื่อน เรายอมให้ระเบิดภูเขาเพื่อถมทะเล เรายอมให้ทำลายสันทรายหาดทรายเพื่อทำท่าเรือ เรายอมให้เรียกการทำลายล้างธรรมชาติแบบนี้ว่าการพัฒนา เราอยู่ในโลกที่ควรต้อง

ทบทวนว่า นี่หรือคือการพัฒนา

ผมอาจจะเป็นคนหัวโบราณ โลกนี้กำลังพัฒนาไปผิดทาง เราต้องการ Growth หรือการเติบโต แต่ Growth แบบที่เน้นแต่ตัวเลข GDP นี้ จะทำให้โลกนี้และสังคมเดินสู่ความหายนะ

มาสร้างโลกใหม่ ที่ไม่ Growth แบบเดิม เป็น Growth อีกแบบ เช่นวัดการเพิ่มขึ้นของพื้นที่สีเขียว วัดการเพิ่มขึ้นของความสุขในชีวิตประจำวัน วัดที่คุณภาพชีวิต เป็นต้น ทำเรื่อน้ำลึกสงขลาสองลำสำหรับผม คือการพัฒนาที่ผิดทาง เราควรต้องมาทบทวน และมาสร้างโลกใหม่ที่ดีกว่าที่ไม่ทำลายธรรมชาติร่วมกัน

จาก "แหลมฉะบอง" ฝากถึง "จะนะ" ว่าที่เมืองอุตสาหกรรมหนัก?

คนที่นั่งข้างๆ ผมคือ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแหลมฉะบอง จ.ชลบุรี นพ.ราเมศร์ อำไพพิศ เราพบกันที่กรุงเทพฯ คุยกันถึงเรื่องอนาคตของจะนะ ที่กำลังจะเดินตามแหลมฉะบองและมาบตาพุด

คุณหมอราเมศร์บอกชัดว่า "ถ้าเลือกได้ อย่าเป็นเมืองอุตสาหกรรมหรือมีท่าเรือใหญ่เลย คนที่ได้ประโยชน์คือนักลงทุนในเมืองหลวงและเมืองนอก ส่วนชาวบ้านนั้นชีวิตจะลำบากกว่าเดิมมาก"

คุณหมอราเมศร์ เล่าว่า เดิมโรงพยาบาลแหลมฉะบองคือโรงพยาบาลอ่าวอุดม ชื่อก็บอกว่าอ่าวนี้อุดม อุดมไปด้วยบุปผาทุ่งหอย หมู่บ้านชาวประมงเรียงราย แต่พอเริ่มมีท่าเรือแหลมฉะบองมาตั้ง พื้นที่อ่าวอุดมก็เปลี่ยนไป จากมีคนไม่กี่หมื่นคน ปัจจุบันมีคนอยู่อาศัยกว่าสี่แสนคน อาจจะมีมากกว่านี้ ชาวบ้านดั้งเดิมต้องเปลี่ยนอาชีพ ประมงหายไปเกือบหมด ชาวบ้านไม่ได้มีชีวิตที่ดีขึ้น แต่มลพิษมากขึ้น อันนี้ชัดเจน สังคมวุ่นวาย ปัญหาสังคมมีมาก ถ้ายิ่งเลือกได้ ขอให้เลือกที่จะไม่เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม" ซึ่งผมเองก็เห็นด้วยอย่างที่สุด

"พอมีอุตสาหกรรมที่แหลมฉะบอง โรงพยาบาลก็ใหญ่โตขึ้นมาก เราควรจะได้ใจใช้ใหม่ของคนไข้ล้นจนโรงพยาบาลขยายเรื่อยๆ" คุณหมอราเมศร์ส่ายหัว

อ้าวอุดม มาบตาพุด กลับตัวเปลี่ยนไม่ทันแล้ว ส่วน
จะนะจะเลือกที่จะเริ่มต้นเปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมใหม่ คง
ต้องคิดกันให้หนักครับ

ขอบคุณข้อคิดจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลแหลมฉบัง
ครับ

เมื่อได้อ่านข้อความจาก นพ.สุภัทร ฮาสุวรรณกิจ
ทั้ง 3 ตอนดังกล่าวนี้แล้ว น่าจะเห็นว่าการดำเนิน
"โครงการเมืองต้นแบบอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต"
ในพื้นที่ อ.จะนะและใกล้เคียงมีความชอบธรรม หรือมี
ความเหมาะสมหรือไม่ที่จะก่อสร้างโครงการต่างๆ มากมาย
ดังกล่าว หรือควรมีการพัฒนาไปในทิศทางใด และคำถาม
สุดท้ายจากทั้ง 3 บทความนี้

คนจะนะและใกล้เคียง คนหาดใหญ่ คนสงขลา คน
ภาคใต้ รวมถึงคนไทยทั้งประเทศคิดเห็นกันอย่างไร และ
พร้อมจะให้พื้นที่ อ.จะนะและใกล้เคียงก้าวไปสู่ความเป็น
"แผ่นดินอุตสาหกรรมหนัก" เหมือนอย่างที่เกิดขึ้นแล้วที่
จ.ระยอง จ.ชลบุรี รวมถึงจังหวัดรอบๆ ที่ต่อเนื่องถึง
กรุงเทพฯ แล้วเลยลามไปยัง จ.พระนครศรีอยุธยาอย่าง
เป็นที่ประจักษ์แล้วกันหรือไม่?!